

**VERBOND VAN VLAAMSCHE CULTUUR-
KRINGEN**, in 1935 in Brussel opgericht als over-
koepeling van een aantal Vlaams-nationalistische
organisaties: het Davidsfonds, de Vlaamse Toeris-
tenbond (VTB), het Verbond der Vlaamse Oud-
strijders (VOS), het Katholiek Vlaams Hoogstu-
dentenverbond (KVHV), de Vlaams Nationale
Zangfeesten, Het Vlaamse Kruis, het Vlaamsch
Verbond voor Brussel en het IJzerbedevaartco-
mité. In 1937 kwam ook Vlaamsche Kinderzegen
erbij.

Het Verbond vermeed steeds in de partijpolitiek
verstrikt te raken, doch nam herhaaldelijk stelling

in aangelegenheden zoals de amnestie, de toepassing van de taalwetten, de verfransing Brussel, de culturele autonomie, de neutraliteitspolitiek en andere problemen die in de V.B. aan de orde kwamen. Op 5 juni 1938 drong het Verbond aan op splitsing van het ministerie van openbaar onderwijs. Op 9 juli 1938 en op 9 januari 1939 ging een afvaardiging van het Verbond naar de premier, Paul-Henri Spaak, om er namens zijn 250.000 aangesloten gezinnen eisen te stellen, niet als politieke groepering, maar wel in naam van het Vlaamse volk in zijn geheel. Die eisen waren: splitsing van het ministerie van openbaar onderwijs als inleiding tot de splitsing van de andere departementen; amnestie voor alle Flor Grammens-gevallen en toepassing van de taalwetten. Op 10 januari 1939 verklaarde het Verbond zijn geduld te verliezen en herinnerde het de regering eraan, dat maatregelen nodig waren om de toepassing van de taalwetten te verzekeren. Op 30 januari 1939 werd een afvaardiging door minister Emiel van Dievoet ontvangen in verband met de zogenaamde Grammens-actie.

In een *Adres* aan de koning zette het Verbond op 28 februari 1939 een Vlaamse eisenprogramma uiteen. In een open brief aan Hubert Pierlot van 9 juni 1939 werd de regeringsleider herinnerd aan talrijke beloften: onder meer inzake de eentaligheid van de straatnaamborden en de opschriften in Vlaanderen, de uitbreiding van de bevoegdheden van de Commissie voor Taaltoezicht en het taalevenwicht in openbare commissies, in het bijzonder die voor de statistiek, met het oog op een correct verloop van de volkstelling van 1940.

Op 14 september 1939 eiste het handhaving van de Belgische neutraliteit in het pas uitgebroken conflict en op 10 januari 1940 herhaalde het zijn standpunten in een schrijven aan premier Pierlot. Dit schrijven was ondertekend door Eduard Amter (Davidsfonds), Hendrik J. van de Wijer (KVHV), Germain Lefever (VOS en Bond van Vlaamsche Oud-soldaten), Victor Verheyen (Het Vlaamse Kruis), Jozef van Overstraeten (VTB) en Edward Clottens (Vlaamsch Verbond voor Brussel).

Het Verbond heeft de Tweede Wereldoorlog niet overleefd.